

Motivele și principalele argumente

În lipsa unei reglementări în materie a dreptului Uniunii, aparține dreptului național al fiecărui stat membru sarcina de a prevedea condițiile procedurale aplicabile acțiunilor având ca obiect apărarea drepturilor de care se bucură justițiabilii în temeiul dreptului Uniunii. Această autonomie procedurală trebuie însă să respecte principiile efectivității și echivalenței, precum și alte principii de drept general aplicabile, ca principiile securității juridice și protecției încrederii legitime. Articolul 107 din Finance Act 2007 nu respectă aceste principii și, prin urmare, este incompatibil cu articolul 4 alineatul (3) TUE.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 12 decembrie 2013 — H.J. Mertens/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Cauza C-655/13)

(2014/C 78/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelantă: H.J. Mertens

Intimat: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Întrebarea preliminară

Articolul 71 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca un lucrător frontalier care, imediat după un raport de muncă cu normă întregă la un angajator dintr-un stat membru, ocupă un alt loc de muncă cu fracțiune de normă la alt angajator din același stat membru să fie considerat lucrător frontalier aflat în șomaj parțial?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 13 decembrie 2013 — Surgicare — Unidades de Saúde SA/Fazenda Pública

(Cauza C-662/13)

(2014/C 78/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Surgicare — Unidades de Saúde SA

Intimată: Fazenda Pública

Întrebarea preliminară

În contextul în care administrația fiscală bănuiește existența unei practici abuzive prin care se urmărește obținerea rambursării TVA-ului, iar dreptul portughez prevede o procedură prealabilă obligatorie aplicabilă practicilor abuzive în materie fiscală, trebuie să se considere că această procedură nu poate fi aplicată în domeniul TVA-ului, dată fiind originea comunitară a acestei taxe?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts München (Germania) la 30 decembrie 2013 — Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH/Hauptzollamt Regensburg

(Cauza C-687/13)

(2014/C 78/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

Pârât: Hauptzollamt Regensburg

Întrebările preliminare

1. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾ este valid?

⁽¹⁾ JO L 238, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spania) la 27 decembrie 2013 — Gimnasio Deportivo San Andrés, S.L., alte părți în procedura principală: Gemma Atarés París și Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Cauza C-688/13)

(2014/C 78/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gimnasio Deportivo San Andrés, S.L.

Alte părți în procedura principală: Gemma Atarés París și Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Întrebările preliminare

1. Garanția că persoana care dobândește o întreprindere în stare de insolvență sau o unitate de producție a acestei întreprinderi nu își va asuma datoriile rezultate din datoriile privind asigurările sociale anterioare atribuirii unității de producție sau din contractele de muncă anterioare în cazul în care procedura de insolvență generează o protecție cel puțin echivalentă cu cea prevăzută în directivele comunitare se aplică exclusiv obligațiilor aflate în directă legătură cu contractele sau cu raporturile de muncă sau, în cadrul protecției integrale a drepturilor lucrătorilor și al menținerii locurilor de muncă, această garanție trebuie extinsă la datoriile rezultate din contractele de muncă sau la datoriile față de asigurările sociale anterioare atribuirii către un terț?

2. În același cadru al protecției drepturilor lucrătorilor, instanța sesizată cu procedura de insolvență și însărcinată să se pronunțe cu privire la atribuire poate acorda această garanție dobânditorului unității de producție nu numai cu privire la drepturile izvorâte din contractele de muncă, ci și

cu privire la datoriile anterioare atribuirii pe care societatea insolubilă le-ar putea avea față de lucrătorii cărora le-a încetat raportul de muncă sau cu privire la datorii anterioare față de asigurările sociale?

3. În cazul în care un operator dobândește o întreprindere în stare de insolvență sau o unitate de producție a acesteia și se angajează să mențină, în tot sau în parte, contractele de muncă, subrogându-se în cadrul acestora, primește garanția că nu i se vor putea opune sau că nu i se vor putea transfera alte obligații ale cedentului legate de contractele respective sau de raporturile în care se subrogă, în special datorii anterioare izvorâte din contracte de muncă sau datorii anterioare față de asigurările sociale[?]

4. În concluzie, în ceea ce privește transferul unităților de producție sau al întreprinderilor declarate pe cale judiciară sau administrativă în stare de insolvență și în lichidare, Directiva 2001/23 ⁽¹⁾ poate fi interpretată în sensul că protejează nu numai contractele de muncă, ci și asigură că dobânditorul nu va trebui să răspundă pentru datoriile anterioare achiziției respectivei unități de producție[?]

5. În măsura în care se referă la transferul întreprinderii, cuprinsul articolul 149.2 din legea spaniolă a falimentului reprezintă reglementarea din dreptul intern impusă de articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Directiva 23/2001 menționată mai sus, pentru ca excepția să fie aplicabilă?

6. Și, în cazul în care cele menționate anterior sunt aplicabile, este necesar ca ordonanța de atribuire dată de instanță în procedura falimentului împreună cu aceste garanții și asigurări să fie obligatorie, în orice situație, pentru celelalte jurisdicții sau proceduri administrative care ar putea să se îndrepte împotriva noului dobânditor cu privire la datoriile anterioare datei de achiziție, rezultând, prin urmare, că articolul 44 din Statutul lucrătorilor nu poate lipsi de efecte dispozițiile articolului 149.2 și 3 din Legea falimentului ?

7. În cazul în care, dimpotrivă, articolul 149.2 și articolul 149.3 din Legea falimentului nu reprezintă o excepție de la articolul 5 din directivă, se solicită Curții să clarifice dacă regimul prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din directivă se aplică doar drepturilor și obligațiilor izvorâte strict din contracte de muncă în vigoare, motiv pentru care nu trebuie transferate dobânditorului, în niciun caz, drepturi sau obligații precum cele derivate din contribuțiile la asigurări sociale sau alte obligații privind contracte de muncă care au încetat înainte de deschiderea procedurii insolvenței.

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20).